

زورگویی

ما همه می‌توانیم از آن جلوگیری کنیم

راهنمای والدین

دانش‌آموزان مدارس ابتدایی و راهنمایی

بهار 2013

تأثیرات زورگویی از حیاط مدرسه فراتر می رود. به عنوان پدر/مادر* اطلاعاتی درباره آنچه که باید مد نظر قرار دهید، کارهایی که می توانید انجام دهید و مراکزی که می توانید از آنجا کمک بگیرید، در اینجا به شما ارائه می شود.

*در این راهنما "پدر/مادر" به والدین و اولیا اطلاق می شود.

زورگویی چیست؟

زورگویی یک رفتار تهاجمی است که معمولاً به صورت مداوم تکرار می شود. زورگویی به معنای آسیب رساندن، ایجاد ترس، تشویش یا وضعیت نامساعد در مدرسه برای اشخاص دیگر است. زورگویی در وضعیتی رخ می دهد که ناهماهنگی واقعی یا ادراکی در قدرت وجود داشته باشد.

تعریف کامل این واژه در قانون آموزش و پرورش آمده است: <http://www.e-laws.gov.on.ca>

انواع زورگویی

آیا رفتار تهاجمی که در آن آسیب جسمی به فرزندم وارد نشده باشد، نیز زورگویی محسوب می‌شود؟

زورگویی انواع مختلف دارد. زورگویی ممکن است شامل انواع زیر باشد:

- **جسمی** - زدن، هل دادن، خراب کردن یا دزدیدن متعلقات
- **زبانی** - فحش دادن، مسخره کردن، طعنه های جنسی، نژادپرستانه یا همجنس‌بازانه
- **اجتماعی** - مستثنی کردن دیگران از یک گروه یا شایعه‌پراکنی درباره آنان
- **کتبی** - نوشتن یادداشتها یا نمادهای آزاردهنده یا توهین‌آمیز
- **الکترونیکی** (معروف به زورگویی سایبری) - شایعه‌پراکنی و انتشار نظرات آزاردهنده از طریق ایمیل، تلفن‌های همراه (پیام متنی) و در سایت‌های رسانه‌های اجتماعی.

زورگویی الکترونیکی یا سایبری چیست؟

این نوع زورگویی یعنی برقرار کردن ارتباطی که:

- از آن برای ناراحت کردن، تهدید کردن یا شرم‌منده کردن دیگران استفاده شود.
- در آن از ایمیل، تلفن همراه، پیامکها و سایت‌های رسانه‌های اجتماعی برای تهدید کردن، آزار رساندن، شرم‌منده کردن، محروم کردن یا آسیب زدن به اعتبار و رابطه دوستی دیگران استفاده می‌کند.
- استفاده از عبارات تحقیرکننده، توهین‌آمیز و نیز شایعه‌پراکنی، انتشار اطلاعات خصوصی، نشر عکسها و فیلمهای دیگران و تهدید کردن افراد به صدمه رساندن به آنها را شامل می‌شود.
- همواره تهاجمی و مضر است.

مدیران مدارس اونتاریو، ملزم هستند تا با رفتارهای زورگویانه در صورتی که جو مدرسه را تحت تاثیر قرار می‌دهند، برخورد کنند. مثلاً، اگر دانش آموزی از طریق پیام الکترونیکی که درباره وی برای سایر دانش آموزان مدرسه فرستاده شده است، مورد زورگویی قرار بگیرد و در برابر دوستان خود شرم‌منده شود، وی ممکن است دیگر تمایلی برای حضور در مدرسه نداشته باشد.

زورگویی صرف‌نظر از نوع آن، غیر قابل قبول است.

زورگویی زمانی رخ می‌دهد که ناهماهنگی قدرت بین افراد وجود داشته باشد. "ناماهنگی" ممکن است بدین معنا باشد که یک دانش‌آموز بزرگتر (از نظر سنی) بوده، از نژادی متفاوت بوده یا از دیگری دوستان بیشتری دارد.

آیا کشمکش و زورگویی یک معنی دارند؟

گاهی اوقات ممکن است مفهوم کشمکش با زورگویی اشتباه گرفته شود، ولی مفهوم آنها متفاوت است.

کشمکش بین دو یا چند نفر که با هم عدم توافق نظر یا اختلاف دیدگاه دارند، پیش می‌آید. کشمکش بین دانش‌آموزان به معنای زورگویی نیست. کودکان در سنین پایین یاد می‌گیرند که دیگران ممکن است دیدگاهی متفاوت با دیدگاه آنها داشته باشند، ولی رسیدن به توانایی برای دستیابی به دیدگاه زمان می‌برد و این فرآیند تا اوایل دوره بلوغ ادامه می‌یابد.
(Stepping Stones: A Resource on Youth Development, page 26).

در جریان کشمکش، هر فرد دیدگاه‌های خود را آزادانه بیان می‌کند و در این جریان ناهماهنگی قدرت وجود ندارد. هر فرد احساس می‌کند که می‌تواند دیدگاهش را بیان کند. روش برخورد افراد با کشمکش آن را مثبت یا منفی می‌سازد.

کشمکش زمانی منفی می‌شود که فرد چیزهای ناخوشایند به زبان آورده یا رفتار تهاجمی و آسیب رساننده از خود بروز دهد. در این صورت، کشمکش واکنشی تهاجمی خواهد بود. کشمکش فقط زمانی به زورگویی تبدیل می‌شود که بارها تکرار شده و در آن ناهماهنگی قدرت وجود داشته باشد. به مرور زمان، یک الگوی رفتاری پدید خواهد آمد که در آن فرد متهاجم در جریان کشمکش به این رفتار خود ادامه داده یا به آن شدت می‌بخشد. فرد تأثیر پذیرنده در جریان کشمکش تهاجمی ممکن است به مرور زمان توانایی بیان دیدگاه‌های خود را از دست بدهد و احساس ضعف مضاعف کند. در این هنگام است که کشمکش منفی به زورگویی تبدیل می‌شود.

برخورد مدرسه با کشمکش و زورگویی متفاوت است. مثلاً، در صورت بروز مورد کشمکش، کارکنان مدرسه ممکن است دانش آموزان را احضار کنند و رخدادهای آن را از زبان هر دو طرف بشنوند و آنها را در حل مشکلشان با یکدیگر یاری کنند.

در مورد زورگویی، مدیر اقدامات انضباطی از قبیل تعلیق یا اخراج را مد نظر قرار می‌دهد.

مشکل زورگویی تا چه حد جدی است؟

زورگویی به هیچ عنوان قابل قبول نیست. این مشکل نباید صرفاً "بخشی از روند رشد" تلقی شود. پژوهش‌ها و تجربیات نشان داده است که زورگویی مشکلی جدی است و پیامدهای بلند مدت و فراگیری برای دانش‌آموزان درگیر، خانواده‌ها و هم سن و سالان آنها و نیز جامعه اطراف آنها در بر دارد.

کودکان قربانی یا کودکان زورگو یا هر دو طرف، در معرض خطر رویارویی با مشکلات فراوان عاطفی، رفتاری و رابطه‌ای هستند و بزرگسالان باید به آنها کمک کنند تا روابطی سالم نه فقط در مدرسه بلکه در زندگی برای خود برقرار کنند.

دانش‌آموزانی که مورد زورگویی قرار می‌گیرند، معمولاً دچار تنش اجتماعی، تنهایی، انزوا، بیماریهای جسمی و کمبود اعتماد به نفس می‌شوند. آنها همچنین ممکن است دچار ترس بی پایه و اساس شده، رفتار تهاجمی در پیش گرفته یا دچار افسردگی شوند. برخی از دانش‌آموزان قربانی زورگویی از مدرسه غایب می‌شوند، دچار افت نمرات می‌شوند یا حتی ترک تحصیل می‌کنند.

کودکان و نوجوانانی که یاد می‌گیرند از قدرت و زورگویی برای پریشان کردن دیگران استفاده کنند، به مرور زمان ممکن است قدرت تمییز میان درست و نادرست را به طور کلی از دست بدهند. سرانجام، آنها ممکن است به بزرگسالانی زورگو تبدیل شوند. از این رو، بسیار مهم است که تا جایی که امکان دارد در سنین کودکی آنها را از زورگویی منع کرد.

بر اساس بررسی صورت گرفته در سال 2011 از سوی مرکز اعتیاد و بهداشت روانی (CAMH)، تقریباً یک سوم از دانش‌آموزان اونتاریو (29 درصد) اعلام کرده‌اند که در مدرسه مورد زورگویی قرار گرفته‌اند.

آیا رفتار زورگویی در دختران و پسران مشابه است؟

هم دختران و هم پسران ممکن است درگیر مشکل زورگویی شوند. زورگویی در پسران بیشتر به شکل بدنی رخ می‌نماید در حالی که دختران معمولاً روشهای غیر مستقیمی مانند شایعه‌پراکنی درباره همکلاس‌ها یا منزوی کردن آنها با جدا کردن آنها از فعالیت‌ها و گروه‌ها را، در پیش می‌گیرند. هر چند، با افزایش سن احتمال مشاهده زورگویی زبانی و اجتماعی در هر دو جنس دختران و پسران بیشتر می‌شود.

چگونه می‌توانم بفهمم که فرزندم قربانی زورگویی شده است؟

کودک ممکن است با واژه "زورگویی"، آشنا نباشد ولی می‌تواند بفهمد چه وقت شخص بدجنس قصد آزار، ناراحتی و یا حتی ترساندنش را دارد. وی ممکن است موضوع را به شما اطلاع ندهد زیرا ممکن است فکر کند که "بیان واقعیت"، "سخن‌چینی" یا "خیانت" ممکن است وضعیت را بدتر کند.

سخن‌چینی در برابر بیان واقعیت	
سخن‌چینی	بیان واقعیت
سخن‌چینی به معنای فاش کردن اسرار یک شخص به منظور ایجاد مشکل برای اوست.	بیان واقعیت به معنای کمک خواستن برای حل کردن مشکل در زمانی است شما یا یکی از آشنایان شما آسیب دیده باشید و یا در زمانی که حق حس امنیت از شما یا آنها سلب شده باشد.

(فدراسیون آموزگاران اونتاریو (OTF) و (COPA) Le Centre Ontarien de prévention des agressions، ایجاد مدارس امن، ژانویه 2012، صفحه 56)

نوجوان شما لزوماً به شما نمی‌گوید که برایش مشکلی پیش آمده و می‌تواند از عبارتی مانند "آزار" به جای "زورگویی" برای شرح دادن رفتار مشکل‌آفرین استفاده کند. نوجوانان اغلب ترجیح می‌دهند که خودشان مشکل را حل کنند. آنها ممکن است فکر کنند که شما ناراحت شده، ابزارهای تکنولوژیکی آنها مانند تلفن همراهشان را از آنها بگیرید، یا ممکن است آنها دخالت بزرگترها را اسباب شرمندگی تلقی کنند.

حتی اگر آنها در این باره با شما صحبت نکنند، می‌توانید علائم زورگویی درباره فرزند خود را تشخیص دهید. برخی نشانه‌هایی که می‌توانید به دنبالشان باشید عبارتند از:

- کودکانی که قربانی زورگویی شده‌اند، ممکن است تمایلی برای رفتن به مدرسه نداشته باشند یا ممکن است در روزهای مدرسه گریه کنند یا حتی بیمار شوند.
- آنها ممکن است تمایلی برای شرکت در فعالیت‌ها یا رویدادهای اجتماعی با سایر دانش‌آموزان نداشته باشند.
- نحوه رفتار آنها ممکن است با رفتار عادی‌شان تفاوت داشته باشد.

- پول یا وسایل شخصیشان را ممکن است بطور ناگهانی گم کرده، با لباس‌های پاره یا لوازم شخصی شکسته به منزل برگردند، و یا اظهاراتی نامفهوم برای توجیه وضعیتشان ارائه کنند.
- نوجوانانی که در معرض زورگویی و/یا آزار قرار می‌گیرند ممکن است اظهار تمایل به ترک تحصیل کرده از شرکت در فعالیت‌هایی که سایر دانش‌آموزان را شامل کند سر باز زنند.

کودک من مورد زورگویی قرار گرفته است. چه باید بکنم؟

- به حرفهای فرزند خود گوش کنید و به وی اطمینان دهید که حس امنیت حق مسلم اوست.
- واقعیات را به وضوح بدانید. چیزهایی را که رخ داده است، به همراه زمان وقوع آنها یادداشت کنید.
- به فرزند خود کمک کنید تا بفهمد که بین "خیانت"، "سخن‌چینی" و "بیان واقعیت" یا گزارش دادن فرق وجود دارد. اطلاع دادن نیاز به جرات دارد. اطلاع دادن نه به منظور ایجاد مشکل برای سایر دانش‌آموزان، بلکه برای حفاظت از همه دانش‌آموزان صورت می‌گیرد.
- برای گفتگو با آموزگار کودک/نوجوان خود، آموزگار دیگر مورد اعتماد کودک/نوجوان خود یا مدیر یا معاون مدرسه وقت بگردید.
- با وجودیکه ممکن است مشکل باشد، سعی کنید آرامش خود را حفظ کنید تا بتوانید از فرزندتان حمایت کرده، یک برنامه عمل را به کمک او تنظیم کنید.
- به این برنامه پایبند باشید. رفتار کودک را مد نظر داشته باشید. اگر جلسه شما با کارکنان مدرسه باعث توقف زورگویی نشد، دوباره با مدیر مدرسه گفتگو کنید. مراحل را که در جلسه مورد توافق قرار گرفته است، طی کنید.
- اگر زورگویی در طی فعالیت‌های بعد از مدرسه یا رویدادهای ورزشی رخ داد، با مربی فرزندتان صحبت کنید.
- اگر زورگویی رفتار مجرمانه، مانند تجاوز جنسی یا استفاده از سلاح را شامل شده، یا اگر تهدید فرزندتان به جای مدرسه در جامعه صورت گرفته، با پلیس تماس گرفت.

همدلی، توانایی درک کردن و به اشتراک گذاشتن احساساتی است که فرد دیگر آنها را تجربه می‌کند. این قابلیت در نوجوانان به‌کندی رشد می‌کند و معمولاً پیش از رسیدن به مرحله بزرگسالی به تکامل نمی‌رسد. در دوران کودکی، وقتی کودک احساس ناراحتی را با دیدن ناراحتی دیگران تجربه می‌کند، همدلی به شکلی ابتدایی در او بروز می‌کند.
(Stepping Stones: A Resource on Youth Development, page 25).

چگونه به فرزندم برای رویارویی با زورگویی کمک کنم؟

با همکاری با مسئولان مدرسه برای حل کردن مشکل زورگویی به نوجوان یا کودکتان، شما مشکل را مثل قرار داده و پیام آشکاری را می‌رسانید که زورگویی عملی ناپسند است.

صرف‌نظر از سن، با ترغیب فرزندتان برای گفتگو با شما درباره زورگویی و با ارائه توصیه‌های زیر می‌توانید به او کمک کنید:

- آرام باش و از محل دور شو.
- با یکی از افراد بزرگسال مورد اعتمادت - آموزگار، مدیر، راننده اتوبوس مدرسه یا ناظر سالن غذاخوری- درباره آنچه روی داده است صحبت کن یا موضوع را به‌طور ناشناس به آنها اطلاع بده.
- درباره موضوع با برادران یا خواهران یا دوستانت صحبت کن تا گمان نکنی که تنها هستی.
- با تلفن راهنمای کودکان به شماره 1-800-668-6868 تماس بگیر یا به این نشانی مراجعه کن
www.kidshelpphone.ca

آیا ممکن است که فرزند من به دیگران زور بگوید؟

کودکان زورگو این رفتار را گاهی هم در منزل و هم در مدرسه بروز می‌دهند. در خانه خود همه چیز را گوش کرده و در نظر داشته باشید. آیا نشانه‌های از زورگویی فرزندتان به برادر یا خواهرش وجود دارد؟

کودکان زورگو ممکن است گاهی رفتار تهاجمی و تنش‌زا از خود نشان دهند و به قوانین خانه احترام نگذارند. اگر نگران این مساله هستید که کودکتان ممکن است به دیگران زور بگوید، شیوه رفتار او را با خواهران/برادران، با خودتان و با دوستانی که به منزل شما می‌آیند، زیر نظر بگیرید. تهاجمی بودن رفتار و عدم سازگاری یا همدلی ممکن است نشانه‌های از زورگویی آنها به دیگران در محیط مدرسه باشد.

کودکانی که زورگویی فیزیکی (بدنی) با دیگر دانش‌آموزان را در پیش می‌گیرند هم چنین ممکن است با اثرات خون‌مردگی، خراش بر روی بدن و لباسهای پاره به خانه بازگردند. ممکن است ناگهانی پول بیشتری از حد معمول برای خرج کردن داشته باشند و ممکن است صاحب لوازم جدیدی شوند که معمولاً توانایی خرید آنها را ندارند. همچنین آنها ممکن است درباره دیگر دانش‌آموزان "با درستی" صحبت کنند.

رفتار زورگویانه ممکن است با گذشت زمان یا بر اثر تغییرات عمده، فقدان‌ها یا ناراحتی‌های ایجاد شده در زندگی کودک یا نوجوان حاد شود. آیا اخیراً یکی از کودکان شما این نوع رفتار را تجربه کرده است؟

درباره روش حل مشکلات و کشمکش‌ها در منزل خود فکر کنید. آیا با مسائل به‌عنوان خانواده با نظری مثبت برخورد می‌کنید؟ یکی از روش‌های مهم برای از بین بردن زورگویی این است که از خود الگویی خوب به کودکتان ارائه کنید و به او نشان دهید چگونه بدون استفاده از زور یا تهاجم می‌تواند مشکلات را حل کند.

همچنین باید کودکان را با مفهوم زورگویی آشنا کنید. شما باید انواع مختلف زورگویی را برای وی شرح دهید و به او بفهمانید چقدر آزار دهنده و مضر است. به کودکان بفهمانید که زورگویی غلط بوده و در هر شرایطی رفتاری ناپسند و غیر قابل قبول است.

روش برخورد مدارس با زورگویی و سایر موارد نظیر آن چیست؟

دانش‌آموزان زورگو، چه به صورت رودرو یا آنلاین، ممکن است با پیامدهای مختلفی روبرو شوند.

مدیران برای برخورد با زورگویی از شیوه انضباط پیشرو استفاده می‌کنند. سیاست انضباط پیشروی اوتاریو به مدیر اجازه می‌دهد تا یکی از گزینه‌های متنوع را برای برخورد با این رفتار انتخاب کنند و به دانش‌آموزان کمک کنند تا از گزینه‌های او درس بگیرند. برخی از مثال‌ها عبارتند از:

- عذرخواهی کردن بابت اظهارات ناپسند یا توهین‌آمیز
- مرور کردن انتظارات برای دانش‌آموز
- برگزار کردن جلسه با والدین
- ارائه مشاوره در زمینه کنترل خشم
- تعلیق دانش‌آموز از مدرسه.

در موارد جدی‌تر، اگر دانش‌آموز قبلاً برای زورگویی از حضور در مدرسه تعلیق شده باشد و باز هم حضور وی در مدرسه برای امنیت افراد دیگر مضر باشد، مدیر ممکن است پیشنهاد اخراج دانش‌آموز از مدرسه را ارائه کند. این قوانین به‌طور یکسان درباره دانش‌آموزان ابتدایی و راهنمایی اعمال می‌شوند.

انضباط پیشرو مانع وخامت رفتارهای نابجا شده و از تاثیرگذاری منفی بر روی همه دانش‌آموزان و درک منفی آنها از امنیت و مدرسه جلوگیری می‌کند. این رویکرد همچنین رفتار پسندیده دانش‌آموز را ترویج می‌کند و به دانش‌آموز کمک می‌کند تا در برابر رفتار خویش مسئولیت پذیر باشد و با روش‌های مثبت تعاملی با دیگران بیشتر آشنا شود.

مدارس از کلیه کودکان درگیر با مشکل زورگویی پشتیبانی می‌کنند: دانش‌آموزان قربانی زورگویی، دانش‌آموزان مرتکب رفتار زورگویانه و افرادی که شاهد موارد زورگویی هستند.

همه مدارس و هیات‌های آموزشی ملزم هستند تا:

- سیاست‌هایی را برای پیشگیری از زورگویی و برخورد با آن اعمال کنند
- برنامه‌هایی برای پیشگیری از زورگویی و رسیدگی به آن تنظیم کنند
- سیاست‌های انضباط پیشرو و برابری و آموزش فراگیر را اعمال کنند.

کلیه اعضای هیات آموزشی ملزم هستند تا موارد مشکلات جدی، نظیر زورگویی، را به مدیر اطلاع دهند. مدیران موظف هستند تا همه حوادث گزارش شده مربوط به موارد زورگویی را بررسی کنند.

کارکنان هیات آموزشی که مستقیماً با دانش‌آموزان کار می‌کنند (مانند آموزگاران، مددکاران اجتماعی و مشاوران راهنما) باید به کلیه رفتارهای ناپسند یا توهین‌آمیزی که تأثیری منفی بر روی محیط مدرسه دارند، از جمله زورگویی، برخورد کنند.

هیات‌های آموزشی مدارس موظف هستند تا برنامه‌هایی را برای پشتیبانی از دانش‌آموزان قربانی زورگویی، و شاهد زورگویی و برخورد با دانش‌آموزان مرتکب زورگویی ارائه کنند.

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره روش برخورد کارکنان با حوادث مدرسه به بخش "گزارش‌دهی و پاسخ‌گویی" در وبسایت وزارتخانه به نشانی www.edu.gov.on.ca/eng/safeschools/reportingResponding.html مراجعه کنید یا در صورت تمایل برای کسب اطلاعات بیشتر درباره خدماتی که از طریق مدرسه ارائه می‌شود، با مدیر مدرسه تماس بگیرید.

مدیران باید با والدین دانش‌آموزان قربانی زورگویی و نیز والدین دانش‌آموزان مرتکب زورگویی تماس بگیرند و اطلاعات زیر را در اختیار آنها قرار دهند:

- چه اتفاقی روی داده است
- چه آسیبی به دانش‌آموز وارد شده است
- چه اقداماتی برای حفظ امنیت دانش‌آموز – من جمله تصمیمات انضباطی – و حل مشکل صورت گرفته است
- چه حمایت‌هایی از دانش‌آموز قربانی و در رویارویی با حادثه به عمل خواهد آمد.

در ضمن:

- مدیران باید والدین را به جلسه بحث در زمینه حمایت‌های به عمل آمده از فرزندانشان دعوت کنند.

اگر کودک من قربانی زورگویی شود، چه انتظاری باید از مدرسه داشته باشم؟

مدرسه باید دارای روالی باشد که بر اساس آن شما، دانش‌آموزان و سایر افراد بتوانید موارد زورگویی را به‌طور ناشناسانه به مراجع مربوط اطلاع دهید.

اگر شما نگران فرزند خود هستید یا فقط می‌خواهید اطلاعات بیشتری کسب کنید، از مسئولان مدرسه بخواهید تا اسناد زیر را به شما نشان دهند:

- سیاست پیشگیری از و برخورد با زورگویی هیات آموزشی مدرسه.
- منشور اخلاقی مدرسه که شیوه برخورد دانش‌آموزان، آموزگاران و سایر اعضای جامعه مدرسه با یکدیگر در آن مشخص شده است.
- برنامه پیشگیری از زورگویی و برخورد با زورگویی هیات آموزشی مدرسه. در این سند، اقداماتی که کارکنان مدرسه باید برای حل مشکل انجام دهند، مشخص شده است.
- نتایج به دست آمده از نظرسنجی محیط مدرسه. نظرسنجی ناشناسانه به مدرسه کمک می‌کند تا حس امنیت موجود را ارزیابی کند و درباره روشهای پیشگیری از زورگویی و ارتقای سطح امنیت در مدرسه تصمیم‌گیری کند. نظرسنجی‌ها باید حداقل هر دو سال یک بار انجام بگیرد.

اگر کارکنان متوجه شوند که فرزند شما قربانی زورگویی شده است، باید انتظار داشته باشید که مدرسه با شما تماس بگیرد. شما ممکن است متوجه شوید که آموزگار کودکان یا یکی از آموزگاران مورد اعتماد او می‌تواند راهبردهایی برای حل مشکل تعیین کند.

از مدارس انتظار می‌رود که کلیه اقدامات ممکن را برای رسیدگی به مشکلات با حفظ حریم شخصی دانش‌آموزان انجام دهند.

مدارس باید به کلیه دانش‌آموزان درگیر در جریان زورگویی، اعم از افراد زورگو، افراد قربانی زورگو و افراد شاهد زورگویی کمک کنند.

اگر نگران پشتیبانی ارائه شده به کودک خود هستید، باید بدانید که مدرسه روند قابل پیگیری در این باره خواهد داشت که شما می‌توانید آن را دنبال کنید. اگر از عملکرد مدرسه در این باره ناراضی بودید، می‌توانید با مأمور نظارت هیأت آموزشی مدرسه فرزندتان تماس بگیرید.

در ضمن، شما می‌توانید به "گروه مدارس امن و قابل قبول" بپیوندید. این گروه مسئول ایجاد جوی امن، فراگیر و قابلیت پذیرش در محیط مدرسه است. این گروه متشکل از مدیر، حداقل یکی از والدین، کارکنان مدرسه، یکی از دانش‌آموزان و یکی از شرکای اجتماعی است.

خوب، حداقل کودک من زورگو نیست...

مشکل زورگویی همه را متأثر می‌کند و همه می‌توانند در پیشگیری از آن نقش داشته باشند. در 85 درصد از موارد، زورگویی در حضور شاهدان رخ می‌دهد. این شاهدان تحت تاثیر آنچه که می‌بینند، قرار می‌گیرند. با این که شاهدان ممکن است دچار وحشت شوند و به دلیل ترس از ضرر رسیدن به خودشان یا بدتر شدن وضع فرد قربانی زورگویی مایل به دخالت نباشند، ولی می‌توانند موضوع زورگویی را به‌طور ناشناس گزارش کنند.

شما می‌توانید به کودک خود بفهمانید که زورگویی قابل قبول نیست و وی می‌تواند با گزارش دادن آن به یک فرد بزرگسال یا گزارش کردن آن به‌طور ناشناس به متوقف کردن آن کمک کند.

ایجاد روابط سالم می تواند به متوقف کردن زورگویی کمک کند

پیشگیری از زورگویی و برخورد با آن مساله‌ای فراتر از فقط حذف کردن زورگویی است.

ایجاد روابط سالم نیز در رسیدن به این هدف نقش دارد. روابط سالم، تعاملات اجتماعی سالم بین افراد، چه به صورت رو در رو و چه به صورت آنلاین را در بر می‌گیرد. هدف آن است که مطمئن شویم که دانش‌آموزان با سایر افراد پیرامون خود روابطی سالم، امن، توأم با احترام و اهمیت برای آنها دارند.

آموزگاران، والدین و سایر بزرگسالان با نشان دادن نحوه کارکرد روابط سالم می‌توانند الگو و حامی کودکان باشند. روابط مثبت کودکان با سایر کودکان به روابط مثبت آنها با بزرگسالان بستگی دارد.

کودکانی که توانایی برقرار کردن رابطه سالم را دارند، کمتر به دیگران زور می‌گویند و بیشتر از کودکان در معرض زورگویی حمایت می‌کنند و حتی بهتر می‌توانند به اهداف آموزشی خود دست یابند. ایجاد روابط سالم، روشی موثر برای پیشگیری از زورگویی و ایجاد محیط آموزشی امن و قابل قبول است.

چگونه می‌توانیم به حفظ امن و قابل پذیرش بودن مدارس اونتاریو کمک کنیم

مساعد بودن محیط مدرسه و امن بودن فضای محیط آموزشی از عوامل ضروری موفقیت دانش‌آموز در مدرسه است. با مفاهیم زیر آشنا شوید:

- **راهبرد مدرسه امن.** این استراتژی (راهبرد) جامع، تشکیل گروه های مدارس امن و قابل قبول در هر مدرسه، ایجاد منابع آموزشی، دوره‌های آموزشی ویژه آموزگاران و مدیران و همکاری با خط کمک به کودکان را شامل می‌شود.
www.ontario.ca/acceptingschools
- **نظرسنجی از والدین درباره محیط مدرسه.** این نظرسنجی به 22 زبان موجود است.
www.edu.gov.on.ca/eng/safeschools/climate.html
- **روشهای انضباطی در اونتاریو.** "انضباط پیشرو"، کل مدرسه را در بر می‌گیرد و محیط مثبت آموزشی را ترویج می‌کند. با این روش مدیران می‌توانند پیامدهای مناسب را برای رسیدگی به رفتار نامناسب دانش‌آموز انتخاب کنند. در این روش حمایت‌های چندجانبه از دانش‌آموزان برای ارتقاء رفتار مثبت در آنها ارائه شده است. شرح این سیاست در نشانی زیر آمده است:
www.edu.gov.on.ca/extra/eng/ppm/145.pdf
- **منشور اخلاقی.** در این راهنمای منشور اخلاقی اونتاریو، وظایف و مسئولیت‌های کلیه افراد فعال در جامعه مدرسه، اعم از دانش‌آموزان، والدین، کارکنان مدرسه و شرکای اجتماعی مشخص شده است.
www.edu.gov.on.ca/eng/safeschools/code.html
- **سیاست اونتاریو در زمینه پیشگیری از زورگویی و برخورد با آن.** در این سیاست، انتظارات از هیأت‌های آموزشی مدرسه در زمینه طراحی و اعمال سیاست پیشگیری از زورگویی و برخورد با آن به تفصیل آمده است.
www.edu.gov.on.ca/extra/eng/ppm/144.pdf
- **راهبرد برابری و آموزش فراگیر.** در این سند، روش حمایت وزارتخانه، هیأت‌های آموزشی و مدارس از برابری و آموزش فراگیر در مدارس اونتاریو شرح داده شده است.
www.edu.gov.on.ca/eng/policyfunding/equity.html
- **جوایز نخست وزیر برای مدارس قابل قبول.** این جایزه به 10 مدرسه امن و قابل قبول که در زمینه ایجاد محیطی امن و قابل قبول در مدرسه فعالیت‌های استثنایی و نوین داشته‌اند، تعلق می‌گیرد.
www.edu.gov.on.ca/eng/safeschools/award.html
- **تلفن کمک به کودکان.** این سرویس مشاوره محرمانه به‌صورت 24/7 ارائه می‌شود. مراجعه کنید به:
www.kidshelpphone.ca یا با شماره 1-800-668-6868 تماس بگیرید.

اطلاعات تکمیلی:

منابع زورگویی ویژه والدین، تنظیم شده به وسیله PREVNet (شبکه ایجاد روابط و حذف خشونت)
www.prevnet.ca/BullyingResources/ResourcesForParents/tabid/390/Default.aspx

جعبه ابزار ویژه والدین نسخه نوجوان: کارهایی که والدین می‌توانند برای کمک به موفقیت نوجوان خود انجام دهند. این جعبه ابزار مجموعه‌ای از نکات، پیشنهادها و منابع ویژه والدین است که به آنها برای کمک و تشویق نوجوانشان در مدرسه کمک می‌کند.
www.ontariodirectors.ca/Parent_Engagement/Parent_Engagement.html

Safe@School. در این وبسایت، منابعی درباره پیشگیری از زورگویی و برابری و آموزش فراگیر، شامل منابع آموزشی ویژه آموزگاران و کارکنان مدرسه آمده است.
www.safeatschool.ca

Stepping Stones: A Resource on Youth Development. این سند که به وسیله وزارت خدمات کودکان و نوجوانان تهیه شده است، نمایی کلی از مراحل رشد جوانان بین سنین 12 تا 25 سال و روش‌های شناسایی و برآورده کردن نیازهای آنها ارائه می‌کند. ارائه شده در:
www.ontario.ca/steppingstones

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره مدارس امن و قابل قبول مراجعه کنید به:

www.ontario.ca/acceptingschools

این بروشور و اطلاعات تکمیلی بیشتر رابه زبان‌های دیگر می‌توانید در نشانی زیر بیابید:

www.ontario.ca/EDUparents

نسخه چاپی این بروشور را به زبانهای انگلیسی و فرانسوی می‌توانید از طریق ServiceOntario به نشانی زیر سفارش دهید:

www.ontario.ca/publications